

Les voor 21 juni

Jonaatan en David – trouwe vrienden

Sleutelvers: „Toen zei Jonaatan tegen David: Ga in vrede, want wij hebben beiden in de naam van de HEER gezworen en gezegd: De HEER zij voor altijd tussen mij en jou, en tussen mijn nageslacht en jouw nageslacht. Toen stond hij op en ging weg, en Jonaatan keerde terug naar de stad.”

1 Samuël 20:42

Geselecteerde Bijbelteksten:
1 Samuël 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Nadat Israël eeuwenlang door rechters was geregeerd, verlangde het naar een koning, zodat het net als alle andere volken om hen heen zou zijn. God had Mozes verteld dat deze dag zou komen en had de vereisten voor zo'n koning uiteengezet (Deuteronomium 17:14-20). Samuel was een sleutelfiguur bij de instelling van een koninkrijk onder Saul. Het was Samuel die Saul later vertelde dat zijn koninkrijk van hem zou worden afgenomen vanwege ongehoorzaamheid aan God, en dat hij zou worden opgevolgd door een man naar Gods hart. (1 Samuël 13:13,14). Het was ook Samuel die David zalfde, toen God hem gebod: "Sta op, zalf hem, want dit is hem." 1 Samuël 16:12,13

Als gevolg van deze zalving kwam de Geest van de Heer krachtig over David, terwijl Hij tegelijkertijd van

Saul week. Toen zijn dienaren de melancholische toestand van de koning opmerkten, lieten zij David halen om op zijn lier te spelen en de lijdende leider muzikale troost te brengen. Saul ging Davids dienst waarderen en maakte hem tot zijn wapendrager. verzen 14-23

Een belangrijk gevolg van deze gebeurtenissen was de reactie van Sauls zoon, Jonathan, op de grote dienst die David aan zijn vader en aan het volk van Israël bewees. "Jonathan was met de ziel van David verbonden, en Jonathan hield van hem als van zijn eigen ziel. ... Toen sloten Jonathan en David een verbond, omdat hij van hem hield als van zijn eigen ziel." (1 Samuël 18:1,3). Zo zien we het ontstaan van een vriendschap die gebaseerd was op een wederzijdse liefde voor de dienst aan God, zoals ook blijkt uit de woorden van ons sleutelvers.

Deze vriendschap zou spoedig op de proef worden gesteld. Nadat David het Filistijnse leger had verslagen, riep het volk uit: "Saul heeft duizenden gedood, en David tienduizenden." (vers 7). Saul was woedend en overwoog een complot tegen David te smeden. Maar toen David de ene na de andere veldslag tegen de vijanden van Israël won, besloot Saul tot een directere manier om hem uit de weg te ruimen. Hij gaf zijn zoon Jonathan en zijn dienaren opdracht David te doden. 1 Samuël 19:1

Jonaatan hield van zijn vader en stond als de oudste van vier zonen op het punt de volgende koning van Israël te worden. Zijn hoogste trouw lag echter bij de God van Israël. Zoals opgetekend in 1 Samuël 19:4, zei Jonaatan tegen Saul dat hij een grote zonde beging door een complot te smeden tegen het leven van een man die zijn land onschatbare diensten had

bewezen en wiens loyaliteit altijd standvastig en toegewijd was geweest. Jonathans woorden hadden een positief effect op de impulsieve geest van zijn vader. Saul verbond zich door een eed om af te zien van zijn vijandige voornemen (verzen 6,7). Zo kwam er door de tussenkomst van Jonathan een tijdelijke verzoenings e tot stand, en keerde David terug in dienst van de koning en het volk van Israël.

In de voorgaande gebeurtenissen vinden we een onschatbare les in het leggen van een fundament van liefde voor onze broeders. “Niemand heeft grotere liefde dan deze, dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.” Johannes 15:13